

Ομιλία του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως κ. Μάριου Χαρτσιώτη στην αντικατοχική εκδήλωση του Δήμου Κυθρέας για τα 50 χρόνια από την Τουρκική εισβολή

Κυρίες και κύριοι,

Είναι με ιδιαίτερη συγκίνηση που παρευρίσκομαι σήμερα εδώ, στο καθιερωμένο συναπάντημα των Κυθρεωτών, να χαιρετίζω την αντικατοχική εκδήλωση που πραγματοποιεί ο Δήμος της κατεχόμενης Κυθρέας μας, με την ευκαιρία της θλιβερής επετείου 50 χρόνων από την τουρκική εισβολή.

Είναι τιμή για μένα να σμίξω απόψε μαζί σας τη φωνή μου για να διατηρήσουμε ζωντανές τις μνήμες των κατεχόμενων περιοχών μας.

Μνήμες που με πάνε πίσω 50 και τόσα χρόνια όταν 11 χρονών τότε απολάμβανα τα Σαββατοκυριάκα τον επίγειο παράδεισο της Κύπρου μας στο σπίτι των παππούδων, όντας γιος Κυθρεώτη.

Η Κυθρέα, τόπος ελληνικός μέσα στους αιώνες κτισμένη στα ερείπια της αρχαίας πόλης των Χύτρων, συμμετείχε αδιάλειπτα στη μακρόχρονη ιστορία του νησιού μας, στους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες του λαού μας.

Τα ατέλειωτα περιβόλια της, οι πλούσιοι νερόμυλοι, οι έξι εκκλησίες και ενορίες της, τα δημοτικά σχολεία και το γυμνάσιο, συνδυασμένα με τις φυσικές ομορφιές και την επιβλητική παρουσία του γνωστού Κεφαλόβρυσου και του βουνού του Πενταδακτύλου, συνέθεταν ένα μοναδικό περιβάλλον, που γοήτευε ντόπιους και περαστικούς

Η Κυθρέα με τον αμιγώς ελληνικό πληθυσμό μέχρι το τραγικό καλοκαίρι του 1974, βρίσκεται μόλις 15 χμ. βορειοανατολικά της Λευκωσίας στη γεωγραφική περιφέρεια της μεγάλης πεδιάδας της

Μεσαορίας. Ήταν ένα γεωργικό χωριό με ανεπτυγμένη για την εποχή βιομηχανία, με εύφορη γη, όπου οι κάτοικοι ευημερούσαν με την ενασχόλησή τους κυρίως με τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλευροποιία και την εργοδότησή τους σε βιομηχανικές μονάδες.

Με την έναρξη όμως της δεύτερης φάσης της Τουρκικής εισβολής στις 14 Αυγούστου 1974 η καθημερινότητα των κατοίκων είχε αλλάξει. Οι ορδές του Αττίλα εισέβαλαν βίαια και κατέλαβαν την ιερή αυτή γη. Και τα επτά χωριά του συμπλέγματος Κυθρέας, κατέβαλαν το δικό τους βαρύ φόρο αίματος και κακουχιών εκείνες τις μέρες της φρίκης.

Οι περισσότεροι κάτοικοι της περιοχής έφυγαν έντρομοι και πανικόβλητοι με οποιοδήποτε μέσο διαθέτουν για να σωθούν, παίρνοντας το δρόμο της προσφυγιάς στην ίδια τους την πατρίδα.

Πολλοί από όσους παρέμειναν, αψηφώντας το θανάσιμο κίνδυνο, έπεσαν θύματα της βάνουσης τουρκικής θηριωδίας. Γέροντες και γυναικόπαιδα υπέστησαν βασανιστήρια, κακοποιήσεις και ταπεινώσεις, ενώ πολλοί δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ μέσα στα σπίτια τους και άλλοι αγνοούνται μέχρι σήμερα.

Η όμορφη περιοχή της Κυθρέας, αδύναμη και χωρίς καθόλου ενισχύσεις από την προδωμένη και διαλυμένη Εθνική Φρουρά, έγινε αναπόφευκτα λεία στις ορδές του Αττίλα που έσπειραν κι εκεί τον όλεθρο και την καταστροφή. Νεκροί, αγνοούμενοι, πρόσφυγες συνθέτουν την πονεμένη εικόνα που έφερε η ολοκλήρωση της Τουρκικής εισβολής.

Από τότε, εδώ και 50 χρόνια το δράμα των προσφύγων της Κυθρέας συνεχίζεται μαζί με το δράμα όλων των προσφύγων της Κύπρου. Καθώς συλλογίζονται καθημερινά, ότι τα σπίτια τους κατοικούνται και οι περιουσίες τους καταπατούνται από Τούρκους έποικους,

ανήμποροι να αντιδράσουν, βιώνουν τον ξεριζωμό ακόμα πιο βασανιστικά.

Ζουν με την ελπίδα ότι οι καμπάνες στις εκκλησίες της Παναγίας Χαρδακιώτισσας, της Αγίας Μαρίας και του Αγίου Ανδρόνικου θα ηχήσουν χαρμόсуна και πάλι, ότι θα επισκεφτούν ξανά τα αρχοντικά του 19ου αιώνα στον Φραγκομαχαλά και την ονομαστή πηγή του Κεφαλόβρυσου.

Όσο και να θέλουν δεν μπορούν να ξεχάσουν τις φρικτές εικόνες της τουρκικής εισβολής. Ο πόνος της προσφυγιάς, των άδικων θανάτων, της αναζήτησης της τύχης των αγνοουμένων δεν σβήνει ποτέ. Μπορεί οι άνθρωποι να προχωρούν να ξαναφτιάχνουν τη ζωή τους αλλά οι αναμνήσεις από τον αγαπημένο τους τόπο και η ελπίδα της επιστροφής δεν σταματά όσα χρόνια και αν περάσουν.

Κυθρεώτες και Κυθρεώτισσες,

Τέτοιες μέρες έρχονται εντονότερα στο μυαλό και στη σκέψη μας τα κατεχόμενα χωριά και οι πόλεις μας. Οι πατρογονικές μας εστίες, οι τάφοι των προγόνων μας, οι εκκλησίες μας, τα ιερά και τα όσια του τόπου μας που διαμορφώνουν την ιστορική, πολιτιστική και εθνική μας κληρονομιά. Αυτά που δεν ξεχάσαμε και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ και κανένας κατακτητής δεν μπόρεσε να αλλάξει, να πλήξει ή να παραχαράξει. Αντέξαμε και αντέχουμε στις δοκιμασίες και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε δικαιώνοντας την προσφορά και τη θυσία όσων έχασαν τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας τους.

Είναι υποχρέωση μας, να δικαιώσουμε τη θυσία των ηρώων μας και να σταθούμε αντάξιοι της ιστορίας και του χρέους μας προς τις σημερινές και αυριανές γενιές,. Να μην ξεχάσουμε ποτέ την κατεχόμενη μας πατρίδα και με επιμονή να προσηλωθούμε στον στόχο της επανένωσης του νησιού μας.

Εκ μέρους της Πολιτείας, συναισθανόμενοι πλήρως την ιστορική ευθύνη ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας να συνεχίσουμε συνετά τον αγώνα με όλες μας τις δυνάμεις, για μια δίκαιη, έντιμη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού. Μια λύση που θα εδράζεται στο Διεθνές Δίκαιο, στις αρχές του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα δημιουργεί ένα κράτος, το οποίο θα είναι ανεξάρτητο και κυρίαρχο, πλήρως απαλλαγμένο από τις όποιου είδους αναχρονιστικές εγγυήσεις, την παρουσία κατοχικών στρατευμάτων και τρίτων χωρών.

Η δική σας μαζική παρουσία και αγωνιστική διάθεση, η δική σας διεκδικητικότητα και αποφασιστική θέληση, γίνονται προς την κατεύθυνση αυτή φάρος εγρήγορσης και επαγρύπνησης, ενδυναμώνοντας την προσπάθειά μας μέχρι την ευόδωση των στόχων μας.

Καλή λευτεριά,

Σας ευχαριστώ.